

so bili obsojeni k 1 teden do 18 mesecev zapora poojstrenega z postom. Po takih postnih dnevih bi želeli, naj jim še to, kar dobijo, zabelijo z brezovim oljem, po drugih dnevih pa jim naj eno „rihto“ več dajo, tisto, kterej je ime: batine!

Iz Ljutomerske okolice. (Občinske volitve — kmetijska podružnica.) Pri nas so se nedavno vršile občinske volitve. V trgu imajo starega, prejšnjega župana; mož je sicer nemškutar (ali bolje Nемеc), vendar eden najrazumnejših in mirnejših nemčurskih mož v varožu. Ko bi Slovenci v trgu le več sposobnih mož za občinsko predstojništvo imeli, ne bilo bi težko priboriti si narodne večine v občinskem predstojništvu. V okolici so si v nekaterih občinah izvolili nove in to boljše predstojnike, n. pr. v Babincih, kjer je izvoljen narodni kmetovalec g. Kšela. Na Cvenu se je za županstvo in sploh za javne zadeve zaslužni občinski predstojnik g. Rajh županovanja naveličal. Želeti bi bilo, da bi se na njegovo mesto razumni mož Špindler na Krapji izvolil. V Pristavi bode še dalje županoval g. Novak, razumen narodnjak in izversten čebelorejec. V Presiki je zopet izvoljen g. Poljanič, ki že nad 25 let županuje; na Podgradji so izvolili čvrstelega kmeta Antoliča; kajti vrli narodnjak g. Mohorič se je bil odpovedal volitvi. S temi volitvami občinskih predstojnikov smemo popolnem zadovoljni biti in le to željo izrekamo, da bi oni vselej in vsikdar le v slovenskem jeziku uradovali in nemških odlokov od glavarstva še sprejemali ne. Vsaj so vsi edino le slovenščine do dobrega zmožni, torej že iz tega uzroka, (ako bi že ne bilo §. 19.) niso dolžni sprejemati nemških pisarij, a še manj poročati v nemščini.

Na Stefanovo je bil v Ljutomeru občni zbor kmetijske podružnice, ki je bil od kmetov iz trga in okolice v obilnem številu obiskovan. Do sedaj se pa nijeden Slovenec za njo nič brigal ni. Kako to? V njem so gospodovali samo nemčurji, ki so le nemščino mlátili; zato pa nobenega kmeta v tako nemško družbo mikalo ni. A naposled so se nemčurji sami med seboj sprli in se razšli, t. j. izstopili. Slovenci pa niso hoteli te sramote storiti takajšnjemu kraju, da bi mu podružnica prenehala; zato so pa v obilnem številu pristopili in izvolili v odbor narodnjake. Ti bodo pa kmete sklicovali v večkratne shode, v katerih se bodo kmetijske zadeve v domačem jeziku razpravljale. Dohajate torej kmetje v obilnem številu k takim shodom, kedar se bodo vam naznanjevali.

Iz Koroškega. (Razne novosti). Naša dežela ima strašno visoke deželne doklade namreč 78%, sosedna Štajerska jih ima 38%, klerikalna Tirolska pa samo 29%. Jasen dokaz, kako ume na Koroškem gospodariti večina liberalnih in nemčurskih poslancev! — V državnem zboru na Dunaju se je nekoliko goldinarjev vrglo tudi koroškej deželi: za delanje in popravljanje cest 170.000 fl. za reguliranje Drave 10.000 gld., za gimnazije

38.900 fl. za realke 23.800 fl. in za reguliranje Zile prvi donesek 30.000 fl. — V Celovcu in njegovem mestnem zastopu gospodarijo že mnogo let sami liberalci in prusaki, a sreče nimajo velike. Nedavno so zgubili pravdo zoper g. Weinlander-ja, predstojnika pri št. Ruptu; celovski gospodje bodo morali dragi vodovod Satniški zopet predelati. — Sedanji minister Stremajer je že dokaj sladkih besed spregovoril gledé narodne ravnopravnosti in potrebe sv. vero varovati; toda šolske gosposke in učitelji hodijo svojo pot. Nedavno je eden izmed učiteljev v Bleiburgu v pričo duhovnika in dveh cesarskih uradnikov grozno psoval in z svojim ostudnim jezikom blatil presveto Rešnje Telo tako, da so ljudje močno pohujšali se in strmijo, kako je mogoče, da se tako bogakletno obnašanje in predrzno žaljenje katoliških vernikov nekaznovano pušča. Kaj čuda tedaj, ako se katoliški stariši čedalje bolj bojijo, takim antikristom in grabljivim volkovom svoje nedolžne otročiče dopošljati, rajši paščajo šole — prazne! Okolica bleiburška je vsa slovenska in v mestu je mnogo otrok, ki ne razumijo ne besede — nemški. Ali vkljub temu so nastavili tam učitelja in učiteljico, trda Nемеca, ki ne razumita besedice — slovenski. Šolarji in učitelji z učiteljico vred se debelo gledajo, drug drugega ne razumeva. — O blagi §. 19, ki govoriš o narodni enakopravnosti! kde si, kam si prešel?!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Slovani visoko spoštujejo ruskega generala Črnajeva, ki je lani Srbe vodil v strašni vojski zoper Turke; teh sicer ni premagal, a vendar ga smejo Jugoslovani pozdravljati kot osvoboditelja. Kajti on je srbsko vojsko v pričo Turkov uredil tako, da je tem branila vstop v Srbijo, on je vzbudil mogočni ruski narod; na njegovo ime so dali Rusi denarjev in prostovoljcev, on je predramil Rusijo tako, da je sicer miruljubni car prisiljen vojsko začeti zoper Turke, da reši kristijane turškega jarma. Slavni Črnajev je pretekli dni prišel na Dunaj in 11. t. m. tudi v zlato Prago, kder so ga slovanski Čehove sijajno sprejeli; vse mesto bilo je po koncu, vsak je hotel junaškega moža videti; pozdravili so ga česki veljaki dr. Rieger, mestni župan Skramlik itd.; 12. jan. namenili so mu napraviti veselico v gledališču; toda ko je iz cerkve prišel v svoje stanovanje, vstopili so tudi 3 policaji in mu zaukazali Prag in Česko takoj zapustiti, kar je tudi storil; z večernim vlakom se je odpeljal na Prusko; to je česko ljudstvo v Pragi neizmerno razdražilo. na tisuče jih je privrelo pred hišo Črnajeva in naposled pred kolodvor vriskaje in pevaje: urá, slava Črnajevu; Hej Slovani; Kde domov můj. Kričali so tudi: pereat Magjarum (smrt Magjarom), pereat Turkum... Naposled je vlada poslala več bataljonov pešcev in nekaj škadron konjenikov, ki

so ljudi silama iz ulic in trgov razgnali. Magjarski in turško-nemški listi se tega močno veselijo. No, Slovani pa nismo veseli in si moremo misliti vsak svoje. — Državni zbor bo 22. t. m. začel zopet zborovati. — Pri vojaki je lani do konca oktobra zbolelo 43629 mož, največ na mrzlici; 40 vojakov se je samih umorilo. — Iz Avstrije se čedalje več ljudi seli v tuje dežele, l. 1871 samo 6129, lani pa že 10,000, največ ljudi zapušča Česko in Tirolsko. — Na Dunaju zatirujejo sedanjim ministrom nepovoljno knjižico na Pruskem tiskano: „Lasser, genannt Auersperg“, knjižica neki z številkami pojasnjuje besede poslanca Skeneta v drž. zboru, ki je rekel, da sedanji ministri veliko denarjev potrošijo v to, da sami sebe na ministerskih stolih ohranijo. Mogoče, da je vse samo natolečevanje, vendar sitno le je. — Sviti cesar so sedaj v Budapeštu, kder se pogosto pogovarjajo z ministri o spravi Avstrije z Ogersko in pa zastran Turčije, ki utegne vsak trenutek dobiti boj z Rusi.

Vnanje države. V sosedni pruski Nemčiji bile so nove volitve za nemški zbor v Berlinu, ki so pa za liberalce in preganjalce sv. Cerkve jako slabe in sramotne bile; zgubili so mnogo poslancev; še jedna taka volitev in zgubili bodo celo večino, katero so sedaj po sili še ohranili. — Na Francoskem so začeli zopet močno gibati se privrženci cesarske rodbine Napoleonove in hočejo mladega cesarjeviča oklicati za francoskega cesarja Napoleona IV. — Angleži so se lani sprli z Kitajci v Aziji, a sedaj je zopet vse poravnano; Angležem se bode več mest za svobodno kupčijo odprlo, kar je za kramarske Angleže povsod glavna reč. — Japonci so začeli sedaj jako veliko žide izvažati v Ameriko, kar je tam cenovno žide močno stisnilo. — Italijanske novine so začele Avstrijo pikati in pravijo, da mora Italija vzeti Trst in južno Tirolsko, ako naša avstrijska vojna zasede Bosnijo in Bolgarijo. No, bodemo že videli!

Turške homatije. Evropski ministri in poslanci v Carigradu ne opravijo nič zoper Turka, ampak mu še le pomagajo vso reč zavleči in časa pridobiti močnejše zoper Ruse orožati se; na videž se mu grozijo, v resnici pa ga podpirajo; zato bo gotovo in morebiti skoro — boj, in sicer silni boj. Angleška ladja je Turkom pripeljala 10 milijonov patron za puške in kanone, druga ladja pa samo 40.000 novih pušek; iz Amerike na poti že je 200.000 pušek za turške brambovce in iz Belgije jih je došlo 50.000; sultan pozivlja od 15—70. leta vse Turčine v boj, mohamedanski popi pa ljudi ščujejo in dražijo povsod tako, da se je za življenje tamošnjih kristijanov močno bati; v Bolgariji je 5 regimentov divjih Črkesov po vseh vaseh nastavljenih, ki žugajo vsaki trenutek začeti strašno klanje in pobijanje vseh kristijanov, če bi poknila na meji vojska zoper Ruse. Trdnjave Vidin, Ruščuk, Silistrija, Šumla, Varna in Tulča so sedaj najbolj napolnjene s turškimi vojaki, ki ondi pričakujejo Ruse; ob enem se je močno turško brodovje raz-

delilo v 3 oddelke, prvi stoji pri izlivu Donave v Črnomoerje, drugi pri Varni, tretji v Batumu v Aziji in dovažajo Turkom v Armeniji streliva in živeža. Magjari, turški bratje, pa v Temešvaru kupičijo zrnja, moke, sena itd., katero hočejo Turkom doposlati po Donavi. Ali vkljub temu je za Turke slabo, denarjev ni, živeža ni, vojaki so bosi in stradajo in izurjenih, vajenih vojakov ne morejo blizu ne toliko na noge postaviti, kakor mogočna Rusija. Južna ruska vojna sama, katerej zapoveduje veliki knez Nikolaj, je sedaj že zbrana blizu Donave ter šteje 12 oddelkov ali korov, t. j. 320.000 mož, 540 kanonov in 60 mitrajlez, ki vsaka po 300 krogelj iz sebe škropi in naposled mnogo težkih kanonov za razdiranje trdnjav. Najnovejša poročila pravijo, da so ruski vojaki zaradi bolj toplega vremena jako zdravi, sicer pa dobro rejeni in oblečeni, vsaki vojak ima svoj kožuh in 2 para čevljev seboj. Konjeniki se vadijo v Dnjestru v preplavanju rek, kar je vrlo previdno, kajti na Turškem vode nimajo mostov. Koder bo vojna mahnila, to se vé še sedaj ni znano, le toliko vemo, da so Rusi se pogovorili z Rumuni zastran prevažanja ruskih vojakov, ranjencev itd. skozi Rumunijo; tudi v Jašu, Galacu in Bukareštu kupičijo veliko zrnja, kruha, sena itd. To bi kazalo, da bodo Rusi vdarili črez Bukarešt in pri Ruščuku skušali prekoračiti Donavo; včeraj je telegraf naznanil, da Turki na nos na vrat bitijo iz Ruščuka v Dobrudžo proti izlivu Donave, ker se tam neki Rusi bližavajo turškej meji. Iz Dunaju se poroča, da je trenutek blizu, v katerem bodo Rusi prekoračili mejno reko Prut. Tedaj bodo pa tudi bržčas Rumuni in Grki, gotovo pa Srbi in Črnogorci začeli boj. Leto 1877. nima zastoj 2 sekirici ali 2 motiki, prvo kaže na boj, drugo na pokop!

Za poduk in kratek čas.

Iz Maribora v Solčavo in savinjsko dolino.

VII. Drugi den bil je god Marije snežne, patroninje farneje cerkvi v Solčavi. Postavil sem se pred službo božjo pred farovž ter sem opazoval gornjake, kako so počasi prihajali. Ljudje so večidel visoke suhe, vendar močne in žilave postave. Eden bil je nenavadno plečast, pravi orjak; znanci so mu smešnico naveseli, da če pest proti solncu stegne, pol ure široko tenjo naredi in tedaj se vse v senco njegove dlani obleče. Prosto in redno življenje se jim bere na zdravih obrazih; tudi ženske so velike, močne osebe in ne zaostajajo veliko za moškimi spolom. Vendar tako krepkega rodu je za ove gorate kraje res potreba. Posamezne hiše čepijo ali vesijo visoko na planinah, vsako reč od drugod je treba na hrbtu v koših nositi na strme vrhove. Po dnevu so le kar slabi stareci in deca doma, vse drugo dela Bog vedi kde daleč od hiše na planini. Krepke postave Solčavčanov potrjujejo stari pregovor slovenski: kdor je